

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

De Patre

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

tibus Catholicæ & indubitate omni-
nium Christianorum fidei, breui-
ter comprehenditur:

*Hic est, quæ in Verbo Scripto ac Tra-
dito continentur. Nam Symbolum est
traditum.*

a Marc. 1.15. Marc. 16.15.16.

QUÆSTIO XXIII.

Quod est illud Symbolum?

R E S P. *Credo in Deum, Patrem omni-
potentem creatorem cali & terræ.*

*Et iesum Christum, Filium eius vi-
nigenum, Dominum nostrum, qui con-
ceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Ma-
ria virgine, passus sub Pontio Pilato, cru-
cifixus, mortuus & sepultus, descendit ad
inferna, * inferos, tertio die resurrexit à mortu-
is, ascensit ad caelos, sedet ad dextram
Dei patris omnipotentis, unde venturus
est indicare viuos & mortuos.*

Tercede
*Credo in Spiritum Sanctum, † san-
ctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum
communionem, remissionem peccatorum,
carnis resurrectionem, & vitam eter-
nam. Amen.*

DOMINICA VIII.

QUÆSTIO XXIV.

*In quot partes distribuitur hoc Sym-
bolum?*

R E S P. In tres partes. Prima est
de extero Patre, & nostri creatio-
ne. Altera est de Filio, & nostri redé-

QUÆSTIO XXV.
*Cum una tantum sit essentia diuini, cur
tres istos nominas? Patrem, Filium,
& Spiritum Sanctum?*

R E S P. Quia Deus ita se in suo
Verbo patefecit^a, quod tres haec dis-
tinctæ personæ sint unus ille verus
& æternus Deus & coequalis.

*a Marc. 12.29. ex Deut. 6. 4. 1. Cor. 8. 4.
Ela. 48.16.17. Mat. 3.16.17. Mat. 28.19. Ioh.
5.32. Ioh. 14.16. Ioh. 15. 26. 1. Ioh. 5. 7. Ioh.
10.30.*

DE PATRE

DOMINICA IX.

QUÆSTIO XXVI.

*Quid credis cum dicis: Credo in Deum
Patrem omnipotentem creatorum
cali & terræ?*

R E S P. Credo, æternum Patrem
Domini nostri Iesu Christi^a; (qui
cælum & terram cum omnibus,
quæ in ijs sunt, ex nihilo creauit^b,
quique eadem æterno suo consilio
& prouidentia sustentat ac gubernat^c,) propter semetipsum & Chri-
stum^d, Deum meum & patrem
meum esse^e. Itaque sic * in eum spero, * ei con-
fido, in eo acquiesco^f, ut non dubi-
tem, quin prouisurus sit omnibus,
Qq tum

tum animo, tum corpori meo necessarij: quin etiam, quæ mihi mala (*præter peccata:*) in hac ærumnosa vita immittit, ea in meam salutem sit conuersurus ^h cum & facere id possit, ut omnipotens Deus ⁱ, & facere id velit, ut benignus pater ^k.

^aEph.1,3. ^bIerem.32,17. ^cAct.4,24. ^dHeb.11,3. ^eEph.1,11. ^fPsl.148,1.2,3,4,5,6. ^gIo.5,17. ^hEph.1,5,6. ⁱIoh.20,17. ^jIoh.3,1. ^kPsl.118,8. ^lProu.3,5. ^mPet.5,7. ⁿHeb.12. ^oIoh.12. ^pPsl.115,3. ^qPsl.135,5,6. ^rPsl.103,13. ^sEsa.49,15,16. ^tMat.7,11.

DOMINICA X.

QUÆSTIO XXVII.

Quid est Prudentia Dei?

RESP. Omnipotens ^a & ubique præsens ^b Dei vis, quâ cœlum & terram cum omnibus creaturis tanquam manu sustinet ac gubernat: ^c ut quæ terra nascuntur, pluvia item & siccitas, fertilitas & sterilitas, cibus & potus ^d, bona & aduersa valedudo ^e, diuitiae & paupertas ^f omnia denique (*præter peccatum:*) non temere aut fortuitò, sed paterno eius consilio & voluntate contingant.

^aPsl.89,14. Esa.40,26. ^bPsl.139,7,8,9,10. ^cAct.17,27. ^dEsa.40,12. ^eAct.17,28. ^fPsl.104,13,14,15,16. ^gAct.4,17. ^hExo.15,26. ⁱIo.5,18,19. ^jSam.2,7. ^kProu.2,2. ^lThes.3,37,38. ^mEsa.45,7. ⁿMat.10,29,30,31.

QUÆSTIO XXVIII.

Quid nobis prodest hec cognitio Creationis & Prudentie divina?

RESP. Ut in aduersis patientes, in secundis grati simus ^b, in futurum vero optimam in Deo fidissimo patre, spem depositam habeamus ^c, certo sperantes, nihil esse ^d scimus ^e, quod nos ab eius amore abstrahat. ^f nisi velimus: quandoquidem omnes creature ita sunt in eius potestate, ut sine eius arbitrio non modo nihil agere, sed ne moueri quidem possint: exceptis libero arbitrio præditis, ex quibus suum cuique peccatum est, & non ex Deo.

^aPsal.39,10. ^bJob.1,21,22. ^cDent.8,10. ^dCor.1,10. ^eRom.8,35. ^fRom.8,38,39. ^gAct.17,28. ^hProu.21,1.

DE FILIO.

DOMINICA XI.

QUÆSTIO XXIX.

Quare Filius Dei appellatur Iesus, hoc est, Salvator?

RESP. Quia nos saluat ab omnibus peccatis nostris ^a, nisi velimus: nec illa salus ultimata aliunde peti debet, ut à Deo; nec alibi reperiri potest ^b: *salua Sanctorum intercessione.*

^aMat.1,21. ^bAct.4,12. ^cCor.1,11.

^aMat.1,21. Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.

RESP. a Ipse, id & Sancti quodam modo saluare possunt cum, & in ipso.

^bAct.4,12. Qui facilius est in Capit anguli & non est in alio aliquo salus: Sic, ut in Deo. Nec enim aliud nomen est sub calo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. Principales, i. Cor.